MUUTOSEHDOTUKSET:

47 § *Teknologiset ratkaisut asiakkaan sosiaalipalvelun toteuttamisessa*

Asiakkaan sosiaalipalvelun toteuttamisessa saadaan hänen toimintakykynsä, turvallisuutensa, osallisuutensa ja hyvinvointinsa tueksi käyttää teknologisia ratkaisuja, jotka soveltuvat käytettäviksi hänen palveluissaan ja vastaavat hänen tarpeisiinsa. Käyttöön otettavien teknologisten ratkaisujen soveltuvuus asiakkaan palveluihin ja toimenpiteisiin tulee arvioida yhteistyössä asiakkaan ja tarvittaessa hänen omaisensa ja läheisensä tai laillisen edustajansa kanssa asiakkaan palvelutarvetta arvioitaessa ja hänen asiakassuunnitelmaansa laadittaessa. Asiakkaan mielipide teknologisten ratkaisujen käyttöön pitää selvittää ja hänelle on selvitettävä, miten teknologisen ratkaisun käyttäminen vaikuttaa palvelun toteuttamiseen, ja mitkä olisivat vaihtoehtoiset palvelun toteuttamistavat ilman teknologista ratkaisua. Sellaisen asiakkaan kotona tai asumispalvelussa käytettävän teknologisen ratkaisun, jolla voidaan ottaa yhteyttä asiakkaaseen ja ohjata ja auttaa asiakasta hänen jokapäiväisessä elämässään, käyttö tulee rajata alueellisesti ja ajallisesti välttämättömään. Sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista annetun lain 8 ja 9 §:ssä säädetään itsemääräämisoikeudesta.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, saadaan,

1) asiakkaan kotona tai asumispalvelussa käyttää teknologisia ratkaisuja, jotka havainnoivat asiakkaan liikettä, ääntä, toimintakykyä tai sijaintia, välittävät tiedon asiakkaan huolenpidon tai avun tarpeesta palveluntuottajalle ja avaavat yhteyden palveluntuottajaan, kun niiden käyttö on, lukuun ottamatta asiakkaan mukana kulkevia ratkaisuja, rajattu alueellisesti ja ajallisesti välttämättömään;
2) asiakkaan kotona tai asumispalvelussa käyttää teknologisia ratkaisuja, jotka havainnoivat asiakkaan liikettä, ääntä tai toimintakykyä ja välittävät tietoa palveluntuottajalle, kun niiden käyttö on, lukuun ottamatta asiakkaan mukana kulkevia ratkaisuja, rajattu alueellisesti ja ajallisesti välttämättömään
3) asiakkaan asumispalvelussa käyttää teknologisia ratkaisuja, joilla voidaan palveluntuottajan aloitteesta kuva- tai ääniyhteyden avaamalla tarkistaa asiakkaan hyvinvointi, kun niiden käyttö on rajattu alueellisesti ja ajallisesti välttämättömään.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun teknologisen ratkaisun käytön asiakkaan palvelussa tulee olla välttämätöntä asiakkaan hoidon, huolenpidon ja turvallisuuden turvaamiseksi. Saniteettitiloissa saadaan käyttää vain teknologisia ratkaisuja, jotka kulkevat asiakkaan mukana sekä ratkaisuja, jotka eivät itsenäisesti tai palveluntuottajan aloitteesta avaa kuvayhteyttä palveluntuottajaan. Asiakkaan 45 §:ssä tarkoitetusta päätöksestä tai asiakkaan ja palveluntuottajan välisestä sopimuksesta tulee käydä ilmi asiakkaan sosiaalipalvelussa käyttöön otettava 2 momentissa tarkoitettu teknologinen ratkaisu. Edellä 2 momentissa tarkoitettuja teknologisia ratkaisuja ei saa käyttää lastensuojelulain nojalla sijoitetun lapsen palveluissa.

Teknologisen ratkaisun käyttöönotossa ja käytössä on huolehdittava siitä, että:

1) asiakas on tietoinen sen käytöstä, osaa tarpeen mukaan käyttää sitä ja saa tarpeen mukaan ohjausta ja neuvontaa sen käytössä;

2) teknologinen ratkaisu ei puutu asiakkaan eikä muun henkilön yksityiselämän ja henkilötietojen suojaan enempää kuin asiakkaan hoidon ja huolenpidon tarve välttämättä edellyttää;

3) sosiaalihuollon palveluissa henkilöstön määrä vastaa asiakkaan tarpeisiin ja asiakkaan oikeus inhimilliseen kohtaamiseen ja henkilökohtaiseen vuorovaikutukseen toteutuu;

4) teknologinen ratkaisu toimii tarkoitustaan vastaavalla tavalla eikä vaaranna asiakasturvallisuutta.

Teknologisen ratkaisun käytön yhteydessä tapahtuvasta asiakastietojen käsittelystä säädetään asiakastietolaissa. Teknologisen ratkaisun käytön yhteydessä käsiteltävät henkilötiedot on rajattava asiakkaan sosiaali-

palvelun järjestämisen ja toteuttamisen kannalta välttämättömään. Henkilötiedot on poistettava välittömästi sen jälkeen, kun niiden käyttötarkoitus on päättynyt ja asiakastiedot on kirjattu sosiaalihuollon asiakasasiakirjoihin noudattaen asiakastietolain 17 §:ää.

PERUSTELU 47 §:

Huom. kts. myös HE 113/2025 vp perustelut.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että asiakkaan sosiaalipalvelun toteuttamisessa saadaan hänen toimintakykynsä, turvallisuutensa, osallisuutensa ja hyvinvointinsa tueksi käyttää teknologisia ratkaisuja, jotka soveltuvat käytettäviksi hänen palveluissaan ja vastaavat hänen tarpeisiinsa. Käyttöön otettavien teknologisten ratkaisujen soveltuvuus asiakkaan palveluihin ja toimenpiteisiin tulee arvioida yhteistyössä asiakkaan ja tarvittaessa hänen omaisensa ja läheisensä tai laillisen edustajansa kanssa asiakkaan palvelutarvetta arvioitaessa ja hänen asiakassuunnitelmaansa laadittaessa. Kohta ilmentää sitä, että asiakkaan palvelut on suunniteltava asiakkaan etu huomioiden ja asiakkaan mielipide on otettava huomioon. Sosiaalihuoltolain 36 §:ssä säädetään, että kun asiakkaan palvelutarvetta arvioidaan, on otettava myös huomioon henkilön tilanteessa tapahtuvat muutokset. Lisäksi lain 39 §:ssä säädetään, että asiakassuunnitelma on tarkistettava tarvittaessa. Näin ollen asiakkaan tilanne ei voi pysyä muuttumattomana, jos hänen palvelutarpeensa muuttuu. Teknologisten ratkaisujen soveltuvuus asiakkaan palveluihin ja toimenpiteisiin arvioidaan siis aina osana yksilöllistä palvelutarpeen arviointiprosessia. Kokonaisuudessa korostuu arvioinnin yksilöllinen luonne. Pykälässä säädettäisiin myös, että asiakkaan mielipide teknologisten ratkaisujen käyttöön pitää selvittää ja hänelle on selvitettävä myös, miten teknologisen ratkaisun käyttäminen vaikuttaa palvelun toteuttamiseen ja mitkä olisivat palvelun toteuttamistavat ilman teknologista ratkaisua. Näin ollen asiakas voi vaikuttaa palvelunsa suunnittelemiseen, kuten normaalistikin. Momentissa säädettäisiin myös, että jos asiakkaan kotona tai asumispalvelussa käytettäisiin teknologista ratkaisua, jolla voidaan ottaa yhteyttä asiakkaaseen ja ohjata ja auttaa asiakasta hänen jokapäiväisessä elämässään, tulisi ratkaisun käyttö rajata alueellisesti ja ajallisesti välttämättömään. Tällaisella ratkaisulla tarkoitetaan käytännössä esimerkiksi etäpalveluja, jotka jo nyt ovat hyvin yleisiä kaikissa sosiaalihuollon palveluissa. Ratkaisun käytön rajaaminen alueellisesti ja ajallisesti välttämättömään tarkoittaisi sitä, että asiakkaan kanssa esimerkiksi sovittaisiin, milloin häneen otetaan yhteyttä. Asiakaslaissa säädetään itsemääräämisoikeudesta ja osallistumisesta sekä itsemääräämisoikeudesta erityistilanteissa. Asiakaslakia tulee noudattaa myös silloin, kun suunnitellaan asiakkaan palvelun toteuttamista ja teknologisen ratkaisun käyttöönottoa siinä. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin siis perusedellytykset kaikkien teknologisten ratkaisujen käyttämiselle asiakkaan sosiaalipalvelun toteuttamisessa ja ratkaisuja voitaisiin käyttää myös asiakkaan kodissa ja asumispalveluissa, ottaen kuitenkin huomioon, mitä 2 momentissa säädettäisiin.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, millä edellytyksillä asiakkaan yksityiselämän suojaan vaikuttavia teknologisia ratkaisuja voitaisiin ottaa käyttöön asiakkaan palvelussa kotona tai asumispalvelussa. Momentin 1 kohdan mukaan asiakkaan kotona tai asumispalvelussa saataisiin käyttää teknologisia ratkaisuja, jotka havainnoivat asiakkaan liikettä, ääntä, hyvinvointia tai sijaintia, välittävät tiedon asiakkaan huolenpidon tai avun tarpeesta palveluntuottajalle ja avaavat yhteyden palveluntuottajaan, kun niiden käyttö on, lukuun ottamatta asiakkaan mukana kulkevia ratkaisuja, rajattu alueellisesti ja ajallisesti välttämättömään. Kohdan mukaisia teknologisia ratkaisuja olisivat siis sellaiset ratkaisut, jotka havainnoivat asiakasta ja lähettävät tietoa huolenpidon tai avun tarpeesta palveluntuottajalle, jolloin palveluntuottaja voi avata yhteyden asiakkaaseen ja päättää toimenpiteestä. Tällaisen ratkaisun käyttö tulisi rajata alueellisesti tai ajallisesti välttämättömään, lukuun ottamatta silloin, kun ratkaisu kulkee asiakkaan mukana. Ratkaisun toimintaperiaate olisi siis se, että se havainnoinnin perusteella lähettäisi tietoa palveluntuottajalle, joka päättäisi, miten tilanteessa toimitaan. Esimerkkeinä voidaan mainita turvamatto ja asiakkaan mukana kulkevana ratkaisuna tur-

varanneke. Momentin 2 kohdan mukaan asiakkaan kotona tai asumispalvelussa saadaan käyttää asiakkaan mukana kulkevia teknologisia ratkaisuja, jotka havainnoivat asiakkaan toimintakykyä ja välittävät tietoa palveluntuottajalle. Kohdassa tarkoitettuja ratkaisuja voivat olla esimerkiksi erilaiset toimintakyvyn seuraamiseen tarkoitetut rannekkeet, joiden tarkoitus on tuottaa tietoa palveluntuottajalle asiakkaan palveluiden toteuttamisen tueksi, mutta myös esimerkiksi älypatja. Momentin 3 kohdan mukaan asiakkaan asumispalvelussa saadaan käyttää teknologisia ratkaisuja, joilla voidaan palveluntuottajan aloitteesta kuva- tai ääniyhteyden avaamalla tarkistaa asiakkaan hyvinvointi, kun niiden käyttö on rajattu alueellisesti ja ajallisesti välttämättömään. Tällainen ratkaisu voi olla esimerkiksi ratkaisu, jolla tarkistetaan asiakkaan hyvinvointi yöaikaan asumispalvelussa sen sijaan, että ihminen käy katsomassa asiakasta, jolloin asiakas voi herätä.

Momentissa tarkoitetun teknologisen ratkaisun käyttö tulee rajata alueellisesti ja ajallisesti välttämättömään, lukuun ottamatta asiakkaan mukana kulkevia ratkaisuja. Tällä tarkoitetaan sitä, että esimerkiksi turvamatto ja siihen kytketty hoivakamera ei voi olla päällä koko ajan ja sen sijainti pitää rajata välttämättömään. Rajoittamalla teknologisen ratkaisun käyttö ajallisesti ja alueellisesti välttämättömään huomioidaan myös muiden henkilöiden kuin asiakkaan yksityiselämän suoja, kuten pykälän 4 momentin 2 kohdassa säädettäisiin.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että 2 momentissa tarkoitetun teknologisen ratkaisun käytön asiakkaan palvelussa tulee olla välttämätöntä asiakkaan hoidon, huolenpidon ja turvallisuuden turvaamiseksi. Näissä kohdissa tarkoitetun teknologisen ratkaisun käyttöön ottaminen asiakkaan sosiaalipalvelun toteuttamisessa edellyttäisi siis välttämättömyysarviointia. Välttämättömyyden arviointi olisi tapauskohtainen ja kokonaisvaltainen arviointi asiakkaan tilanteesta eikä välttämättömyyden peruste voisi koskaan olla esimerkiksi riittämätön henkilöstö, sillä sen arviointi ei perustu asiakkaan yksilöllisen tilanteen arviointiin. Välttämättömyys ei tarkoita vain sitä, että ratkaisu olisi asiakkaalle hyödyllinen, vaan myös sitä, että ilman ratkaisua asiakkaan hoito ja huolenpito voisi esimerkiksi vaarantua. Välttämättömyyden arvioinnissa voidaan myös arvioida sitä, mikä palvelun toteuttamistapa puuttuu vähiten asiakkaan yksityisyyden suojaan. Esimerkiksi yöaikaan asiakkaan vointi voitaisiin tarkistaa hoivakameralla sen sijaan, että ammattilainen käy huoneessa, jolloin asiakas voi herätä. Arvioinnissa on myös merkitystä sillä, asuuko asiakas yksin vai jonkun muun kanssa. Välttämättömyysarvioinnissa tulisi myös ottaa huomioon asiakkaan kanssa yhteistyössä tehty arvio ratkaisun käyttöönotosta hänen palvelussaan sekä hänen mielipiteensä teknologisen ratkaisun käyttöön, kuten pykälän 1 momentissa on säädetty. Momentissa säädettäisiin myös, että saniteettitiloissa saisi käyttää vain ratkaisuja, jotka kulkevat asiakkaan mukana sekä ratkaisuja, jotka eivät itsenäisesti tai palveluntuottajan aloitteesta avaa kuvayhteyttä palveluntuottajaan. Saniteettitiloissa voitaisiin käyttää siis esimerkiksi turvamattoa, joka avaa yhteyden palveluntuottajaan, sekä turvaranneketta, mutta myös sellaisia ratkaisuja, joilla ei ole mitään vaikutusta henkilön yksityiselämän suojaan. Ehdotetulla sääntelyllä turvattaisiin asiakkaan oikeutta riittäviin sosiaalipalveluihin ja viime kädessä oikeutta elämään. Sääntely on ”havainnoivien teknologioiden” osalta rajattu välttämättömään asiakkaan hoidon ja huolenpidon kannalta. Sääntely on rajattu myös ajallisen ja alueellisen ulottuvuuden kannalta välttämättömään.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin lisäksi, että asiakkaan 45 §:ssä tarkoitetusta päätöksestä tai asiakkaan ja palveluntuottajan välisestä sopimuksesta tulee käydä ilmi asiakkaan sosiaalipalvelussa käyttöön otettava 2 momentissa tarkoitettu teknologinen ratkaisu. Sosiaalihuoltoa koskevassa päätöksenteossa sovelletaan tarvittavin osin hallintolain säännöksiä. Hallintolaki edellyttää päätöksen perustelemista. Perustelemisvelvollisuuteen voidaan katsoa sisältyvän erityisesti sen kirjaaminen, miksi henkilölle ei mahdollisesti myönnetä jotakin mitä henkilö on hakenut. Sosiaalihuollon palveluissa palvelutarpeen arviolle ja suunnitelman teolle annetaan sosiaalihuoltolain säännösten mukaan erityinen merkitys. Sosiaalihuollon asiakkaalla tai hänen laillisella edustajallaan on oikeus hakea muutosta sosiaalihuoltoa koskevaan päätökseen. Näin ollen olisi ilmeistä, että asiakas voi valittaa 2 momentissa tarkoitetun teknologisen ratkaisun käyttöönotosta. Sosiaalihuollon päätöksenteon yleisestä käytännöstä poikkeava menettely perustuisi siihen, että 2 momentissa tar-

koitettuihin teknologisiin ratkaisuihin voi sisältyä muita palvelun tuottamistapoja merkittävämpää perusoikeuksiin puuttumista, joten olisi perusteltua, että päätös voitaisiin tältä osin saattaa oikeudellisesti arvioitavaksi. Yhtä lailla asiakkaan ja yksityisen palveluntuottajan välisestä sopimuksesta tulisi käydä ilmi 2 momentissa tarkoitettu teknologinen ratkaisu. Yksityinen palveluntuottaja ei tee päätöksiä palveluista, vaan palveluiden tuottaminen perustuu asiakkaan kanssa tehtyyn sopimukseen. Pykälän 3 momentissa säädettäisiin lisäksi, että 2 momentissa tarkoitettuja teknologisia ratkaisuja ei saisi käyttää lastensuojelulain nojalla sijoitetun lapsen palveluissa. Pykälän 2 momentissa tarkoitettuja ratkaisuja ei tällä hetkellä ole käytössä sijoitettujen lasten palveluissa. Jos tarve tällaisten ratkaisujen käyttämiselle ilmenee, voidaan siitä säätää erikseen.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin edellytyksistä, joiden tulisi täyttyä, jotta 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja teknologisia ratkaisuja voitaisiin ottaa käyttöön ja käyttää asiakkaan sosiaalipalvelussa. Momentin 1 kohdassa säädettäisiin, että asiakkaan tulee olla tietoinen teknologisen ratkaisun käytöstä, osata tarpeen mukaan käyttää sitä ja saada tarpeen mukaan ohjausta ja neuvontaa sen käytössä. Momentin 2 kohdassa säädettäisiin, että teknologinen ratkaisu ei voi puuttua asiakkaan tai muun henkilön yksityiselämän ja henkilötietojen suojaan enempää kuin asiakkaan hoidon ja huolenpidon tarve välttämättä edellyttää. Teknologisen ratkaisun käytössä olisi siis huolehdittava, että asiakkaan ja muun henkilön, kuten asiakkaan kanssa asuvan henkilön yksityisyyttä kunnioitetaan. Momentin 3 kohdassa säädettäisiin, että ratkaisun käyttöönotossa ja käytössä on huolehdittava siitä, että sosiaalihuollon palveluissa henkilöstön määrä vastaa asiakkaan tarpeisiin ja asiakkaan oikeus inhimilliseen kohtaamiseen ja henkilökohtaiseen vuorovaikutukseen toteutuu. Sosiaalihuoltolain 49 a §:ssä säädetään henkilöstöstä. Hyvinvointialueen käytettävissä tulee olla riittävästi sosiaalihuollon ammattihenkilöitä sekä muuta asiakastyöhön osallistuvaa henkilöstöä ja sosiaalipalveluja tuottavassa toimintayksikössä on oltava henkilöstö, jonka määrä, koulutus ja tehtävärakenne vastaavat toimintayksikön palveluja saavien henkilöiden määrää ja palvelun tarvetta. Vanhuspalvelulaissa ehdotetaan kuitenkin säädettäväksi välittömän asiakastyön korvaamisesta teknologialla, mutta yhtä lailla vanhuspalveluissa tulee vanhuspalvelulain 20 §:n 1 momentin perusteella olla henkilöstö, joka vastaa iäkkäiden henkilöiden palvelun tarvetta. Momentin 4 kohdassa säädettäisiin, että teknologisen ratkaisun käyttöönotossa ja käytössä on huolehdittava siitä, että se toimii tarkoitustaan vastaavalla tavalla eikä vaaranna asiakasturvallisuutta.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin, että teknologisen ratkaisun käytön yhteydessä tapahtuvasta henkilötietojen käsittelystä säädetään asiakastietolaissa. Teknologisen ratkaisun käytön yhteydessä käsiteltävät henkilötiedot olisi rajattava asiakkaan sosiaalipalvelun järjestämisen ja toteuttamisen kannalta välttämättömään. Henkilötietojen käyttötarkoitus on siis asiakkaan sosiaalipalvelun järjestäminen ja toteuttaminen, kuten asiakastietolaissa on säädetty. Asiakastietolaki sisältää sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen ja asiakirjojen käsittelyä koskevan sääntelyn. Lain 4 §:n mukaisesti sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastiedot ovat pysyvästi salassa pidettäviä. Käyttöoikeus asiakastietoon määräytyy lain 9 §:n mukaisesti. Momentissa säädettäisiin, että henkilötiedot olisi poistettava välittömästi sen jälkeen, kun niiden käyttötarkoitus on päättynyt ja kun asiakastiedot on kirjattu sosiaalihuollon asiakasasiakirjoihin noudattaen asiakastietolain 17 §:ää. Hyvinvointialueen on joka tapauksessa huolehdittava, että EU:n yleistä tietosuoja-asetusta noudatetaan.

48 § Tekninen valvonta sosiaalihuollon toimintayksiköiden yhteisissä tiloissa

Sosiaalihuollon toimintayksikön asiakkaiden yhteisessä käytössä olevissa tiloissa muualla kuin saniteettitiloissa teknistä valvontaa saa toteuttaa silloin, kun se on tarpeen asiakkaiden terveyden, turvallisuuden ja hyvinvoinnin turvaamiseksi. Saniteettitiloissa saadaan kuitenkin käyttää 47 §:n 2 momentissa tarkoitettuja asiakkaan mukana kulkevia teknologisia ratkaisuja ja ratkaisuja, jotka eivät avaa kuvayhteyttä palveluntuottajaan. Tekninen valvonta tulee rajoittaa ajallisesti ja alueellisesti välttämättömään ja sen on oltava oikeasuhtaista tarkoitukseensa nähden. Henkilöstön määrän tulee teknisestä valvonnasta huolimatta vastata

asiakkaiden tarpeisiin. Teknisestä valvonnasta ja sen toteuttamistavasta on ilmoitettava näkyvällä tavalla niissä tiloissa, joissa sitä käytetään.

Teknisen valvonnan yhteydessä tapahtuvasta asiakastietojen käsittelystä säädetään asiakastietolaissa. Teknisen valvonnan yhteydessä käsiteltävät henkilötiedot on rajattava asiakkaiden sosiaalipalvelun järjestämisen ja toteuttamisen kannalta välttämättömään. Henkilötiedot on poistettava välittömästi sen jälkeen, kun niiden käyttötarkoitus on päättynyt ja asiakastiedot on kirjattu sosiaalihuollon asiakasasiakirjoihin noudattaen asiakastietolain 17 §:ää.

Työntekijän kameravalvonnasta säädetään yksityisyyden suojasta työelämässä annetun lain (759/2004) 16 ja 17 §:ssä.

Tässä pykälässä tarkoitettua teknistä valvontaa ei saa toteuttaa asiakkaan kodissa, asunnossa tai muissa tiloissa, joiden katsotaan kuuluvan kotirauhan piiriin.

PERUSTELU 48 §

Huom. kts. myös HE 113/2025 vp perustelut.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että toimintayksikön yhteisessä käytössä olevissa tiloissa muualla kuin saniteettitiloissa teknistä valvontaa saisi toteuttaa silloin, kun se on tarpeen asiakkaiden terveyden, turvallisuuden ja hyvinvoinnin turvaamiseksi. Saniteettitiloissa saataisiin kuitenkin käyttää 47 §:n 2 momentissa tarkoitettuja asiakkaan mukana kulkevia teknologisia ratkaisuja ja ratkaisuja, jotka eivät avaa kuvayhteyttä palveluntuottajaan. Tekninen valvonta tulisi rajoittaa ajallisesti ja alueellisesti välttämättömään ja sen olisi oltava oikeasuhtaista tarkoitukseensa nähden. Henkilöstön määrän tulisi teknisestä valvonnasta huolimatta vastata asiakkaiden tarpeisiin. Sosiaalihuoltolain 49 a §:ssä säädetään henkilöstöstä. Hyvinvointialueen käytettävissä tulee olla riittävästi sosiaalihuollon ammattihenkilöitä sekä muuta asiakastyöhön osallistuvaa henkilöstöä ja sosiaalipalveluja tuottavassa toimintayksikössä on oltava henkilöstö, jonka määrä, koulutus ja tehtävärakenne vastaavat toimintayksikön palveluja saavien henkilöiden määrää ja palvelun tarvetta. Vanhuspalvelulaissa ehdotetaan kuitenkin säädettäväksi välittömän asiakastyön korvaamisesta teknologialla, mutta yhtä lailla vanhuspalveluissa tulee vanhuspalvelulain 20 §:n 1 momentin perusteella olla henkilöstö, joka vastaa iäkkäiden henkilöiden palvelun tarvetta. Teknisestä valvonnasta ja sen toteuttamistavasta olisi ilmoitettava näkyvällä tavalla niissä tiloissa, joissa sitä käytetään. Tällä velvoitteella toteutettaisiin teknisen valvonnan avoimuutta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että teknisen valvonnan yhteydessä tapahtuvasta asiakastietojen käsittelystä säädetään asiakastietolaissa. Teknisen valvonnan yhteydessä käsiteltävät henkilötiedot olisi rajattava asiakkaiden sosiaalipalvelun järjestämisen ja toteuttamisen kannalta välttämättömään. Henkilötiedot olisi poistettava välittömästi sen jälkeen, kun niiden käyttötarkoitus on päättynyt ja asiakastiedot on kirjattu sosiaalihuollon asiakasasiakirjoihin noudattaen asiakastietolain 17 §:ää. Asiakastietolaki sisältää sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen ja asiakirjojen käsittelyä koskevan sääntelyn. Asiakastietojen käsittely perustuu asiakastietolain mukaisesti lakisääteiseen velvoitteeseen. Lain 4 §:n mukaisesti sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastiedot ovat pysyvästi salassa pidettäviä. Käyttöoikeus asiakastietoon määräytyy lain 9 §:n mukaisesti. Hyvinvointialueen on joka tapauksessa huolehdittava, että EU:n yleistä tietosuoja-asetusta noudatetaan.

Pykälän 3 momentissa olisi viittaus työelämän tietosuojalakiin. Työntekijöitä koskevaan kameravalvontaan sovellettaisiin siis eri lakia.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin, että pykälässä tarkoitettua teknistä valvontaa ei saisi toteuttaa asiakkaan kodissa, asunnossa tai muissa tiloissa, joiden katsotaan kuuluvan kotirauhan piiriin. Momentin on tarkoitus ilmentää sitä, että 48 §:n nojalla ei saa toteuttaa teknistä valvontaa esimerkiksi asiakkaan kotona tai huoneessa ja teknologisen ratkaisun käyttöä koskevaa 47 §:ää pykälää sovelletaan silloin, kun on kyse asiakkaan sosiaalipalvelun toteuttamisessa käytettävistä teknologista ratkaisuista.